

Eres mi religión

Per EloiA el dg., 09/09/2007 - 09:00

Maná

-

Revolución de amor

Lletra original

Iba caminando por las calles empapadas en olvido. Iba por los parques con fantasmas y con ángeles caídos. Iba sin luz, iba sin sol, iba sin un sentido, iba muriéndome, iba volando sobre el mar con las alas rotas. Ay, amor apareciste en mi vida y me curaste las heridas. Ay, amor eres mi luna, eres mi sol, eres mi pan de cada día. Apareciste con tu luz. No, nunca te vayas, oh, no te vayas, notú eres la gloria de los dos hasta la muerte. En un mundo de ilusión yo estaba desahuciado, yo estaba abandonado, vivía sin sentido, pero llegaste tú. **AY, AMOR TÚ ERES MI RELIGIÓN, tu eres luz, tú eres mi sol, abre el corazón, abre el corazón.** Hace tanto tiempo corazón, vivía en dolor, en el olvido. Ay, amor eres mi bendición, mi religión, eres mi sol que cura el frío, apareciste con tu luz, no, no, no me abandones, no, nunca mi amor, gloria de los dos, tú eres sol, tu eres mi todo toda tú eres bendición. En un mundo de ilusión yo estaba desahuciado, yo estaba abandonado, vivía sin sentido, pero llegaste tú. **Ay, amor....** Viviré siempre a tu lado con tu luz oh, oh, ohmoriré estando a tu lado eres gloria y bendición, oh, oh, ohEres tu mi bendición, eres tú mi religión, yee oh, oh, ohEres tú mi eternidad y hasta eres salvación oh, oh, ohno tenia nada y hoy te tengo con la gloria con la gloria, con la gloria amor, amor, amor, amor, amoreres tú mi bendición eres mi luz, eres mi sol.

Lletra traduída

...“Déu és amor i el qui viu en l'amor viu en Déu, i Déu viu en ell” (1ªJn4,16)

Diu la cançó "apareciste en mi vida y curaste mis heridas"... us sona? Aquesta és la nostra religió: estimar-nos els uns als altres com Jesús ens ha estimat, donar la vida.

L'autèntica religió, l'amor

*Un mestre de la Llei es va aixecar i, per posar a prova Jesús, li va fer aquesta pregunta: «Mestre, què haig de fer per a posseir la vida eterna?» Jesús li digué: «Què hi ha escrit en la Llei? Què hi llegeixes?». Ell va respondre: «Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb tota la força i amb tot el pensament, i estima els altres com a tu mateix.». Jesús li digué: «Has respost bé: fes això i viuràs.». Però ell, amb ganes de justificar-se, preguntà a Jesús: «I qui són els altres que haig d'estimar?». Jesús va contestar dient: «Un home baixava de Jerusalem a Jericó i va caure en mans d'uns bandolers, que el despullaren, l'apallissaren i se n'anaren deixant-lo mig mort. Casualment baixava per aquell camí un sacerdot; quan el veié, passà de llarg per l'altra banda. Igualment un levita arribà en aquell indret; veié l'home i passà de llarg per l'altra banda. **Però un samarità que anava de viatge va arribar prop d'ell, el veié i se'n compadí. S'hi acostà, li amorosí les ferides amb oli i vi i les hi embenà; després el pujà a la seva pròpia cavalcadura, el dugué a l'hostal i se'n va ocupar. L'endemà va treure's dos denaris i els va donar a l'hostaler dient-li: "Ocupa't d'ell i, quan jo torni a passar, et pagaré les despeses que facis de més."** Quin d'aquests tres et sembla que es va comportar com a proïsme de l'home que va caure en mans dels bandolers?». Ell respongué: «El qui el va tractar amb amor.» Llavors Jesús li digué: «Vés, i tu fes igual.» (Lc 10 , 25-37)*
